

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Białymstoku

LBI-4101-04-03/2013

P/13/111

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/111 – Aktywizacja zawodowa i łagodzenie skutków bezrobocia osób powyżej 50. roku życia	
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Białymstoku	
Kontroler	Marek Skorupski, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 84242 z dnia 14 maja 2013 r. [dowód: akta kontroli str. 1-2]	
Jednostka kontrolowana	Powiatowy Urząd Pracy w Łomży, ul. Nowogrodzka 1, 18-400 Łomża (dalej: <i>Urząd</i>)	
Kierownik jednostki kontrolowanej	Mieczysław Bieniek – Dyrektor Urzędu	[dowód: akta kontroli str. 150]

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Uzasadnienie oceny ogólnej

Urząd w latach 2010-2012 podejmował właściwe działania w zakresie aktywizacji zawodowej bezrobotnych powyżej 50. roku życia¹. Zadbano o odpowiednią obsadę kadrową na stanowiskach realizujących pośrednictwo pracy oraz systematycznie analizowano lokalny rynek pracy. Prawidłowo stosowano ustawowe formy aktywizacji bezrobotnych, dofinansowanie wyposażenia miejsca pracy lub podjęcia działalności gospodarczej. Jednak po stażach, szkoleniach, pracach interwencyjnych, robotach publicznych i refundacji wyposażenia stanowiska pracy zatrudnienie niesubsydiowane znalazło 18 z 60 badanych osób bezrobotnych² na okres średnio 7 miesięcy³. Ponadto 40 z 77 osób – z uwzględnieniem tych, które podjęły działalność gospodarczą⁴ – ponownie zarejestrowało się (lub nadal było zarejestrowanych) w Urzędzie. Oznacza to, że podejmowane działania nie doprowadziły do trwałej zmiany w ich sytuacji na rynku pracy.

W trakcie kontroli stwierdzono nieprawidłowości polegające na:

- 1) nierealizowaniu obowiązku wynikającego z art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o *promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*⁵, dotyczącego przedstawienia bezrobotnym w wieku 50+ propozycji zatrudnienia lub jednej z form aktywizacji zawodowej w okresie do sześciu miesięcy od dnia rejestracji; uczyniono to bowiem jedynie w stosunku do 8 z 60 osób poddanych analizie,
- 2) pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o staż, pomimo zawarcia w poprzedniej umowie z tym pracodawcą sankcji, że w przypadku niezatrudnienia osoby po stażu (co miało miejsce), kolejny złożony wniosek zostanie rozpatrzony negatywnie.

¹ Zwanych dalej „bezrobotnymi w wieku 50+”.

² Nie uwzględniono uczestników szkoleń przeprowadzonych w celu dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej i osób, o których Urząd nie posiadał informacji.

³ Nie uwzględniono ewentualnych kolejnych okresów zatrudnienia na podstawie kolejnych umów, o których Urząd nie posiadał wiedzy.

⁴ Nie uwzględniono osób, które podjęły subsydiowaną działalność gospodarczą krócej niż rok przed zakończeniem kontroli NIK, których umowa o pracę kończyła się po zakończeniu kontroli NIK oraz osoby zmarłej.

⁵ Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz.415 ze zm., zwana dalej „ustawą”.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Aktywizacja zawodowa i łagodzenie skutków bezrobocia osób powyżej 50. roku życia

Opis stanu faktycznego

1.1. W latach 2010-2012 liczba osób bezrobotnych zarejestrowanych w Urzędzie wzrosła o 12,2% (z 5822 na koniec 2010 r. do 6531 na koniec 2012 r.). Liczba bezrobotnych w wieku 50+ zwiększyła się o 22,8% (z 1207 do 1482)⁶, w tym długotrwale bezrobotnych o 37,7% (z 522 do 719). Największy wzrost w tych grupach osób bezrobotnych nastąpił w 2011 r. – odpowiednio o 7,8; 13,3 i 18,8%. [Dowód: akta kontroli str. 3-18, 57]

1.2. Wielkość i źródła finansowania wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu realizowane przez Urząd w latach 2010-2013 (do 31 maja) przedstawia poniższe zestawienie:

Lp.	Źródła wydatków		Kwota wydatków (w tys. zł)			
			2010 r.	2011 r.	2012 r.	2013 r. (do 31.05)
1	2	3	4	5	6	
1	Fundusz Pracy	ogółem	12.617.7	3.629.7	7.362.7	2.933.7
		na aktywizację osób 50+	1.976.5	570.9	1.481.3	616.6
2	PFRON	ogółem	149.1	110.8	236.3	1.4
		na aktywizację osób 50+	-	-	-	-
3	Środki z UE (EFS ⁷)	ogółem	4.732.7	2.173.7	2.750.7	1.662.2
		na aktywizację osób 50+	398.2	222.7	602.6	210.6
5	Razem	ogółem	17.499.5	5.914.2	10.349.7	4.597.3
		na aktywizację osób 50+	2.374.7	793.6	2.083.9	827.2

[Dowód: akta kontroli str. 24-32, 50]

Środki, jakimi dysponował Urząd w latach 2011-2012, były o 66 i 41% niższe niż w 2010 r. Dyrektor Urzędu wyjaśnił, że zmniejszone fundusze nie pokrywają nawet w 50% potrzeb i nie są wystarczające na zaspokojenie choćby osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, bowiem w latach 2011-2012 stopa bezrobocia stale wzrastała. Wystarczający byłby poziom środków z 2010 r., po ich zrewaloryzowaniu.

[Dowód: akta kontroli str. 139]

W latach 2010-2012 i do 31 maja 2013 r. bezrobotni w wieku 50+ stanowili 20,7; 21,8, 22,7 i 23% wszystkich zarejestrowanych, zaś na ich rzecz przeznaczono 13,6; 13,4; 20,1 i 18% środków finansowych na finansowanie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu.

[Dowód: akta kontroli str. 3-18, 51]

1.3. Jak wyjaśniła Zastępca Dyrektora Urzędu, wybór form aktywizacji bezrobotnych w wieku 50+ był uwarunkowany ich słabym wykształceniem, stanem zdrowia, mniejszą motywacją do pracy lub zmiany swoich kwalifikacji, a także ofertami pracodawców i dostępnymi środkami finansowymi Urzędu. W sprawie wyboru form aktywizacji nie zasięgnięto opinii Powiatowej Rady Zatrudnienia.

Urząd monitorował m.in. strukturę osób zarejestrowanych (zawód, wiek, płeć), ilość osób korzystających z poszczególnych form aktywizacji i współzależność między badanymi cechami. Korzystał też z informacji *Podlaskiego Obserwatorium Rynku Pracy i Prognoz Gospodarczych* w zakresie m.in. popytu na pracę i szans na jej podjęcie, wskaźników stanu gospodarki, zawodów, w których będzie można znaleźć pracę i potrzebnych kwalifikacji. Korzystano głównie z opracowania *Podlaska mapa zawodów i kwalifikacji. Analiza podaży i popytu na kwalifikacje w województwie podlaskim*, które zawiera szczegółowe (na poziomie powiatów i miast) i aktualne (rok poprzedni) dane oraz przedstawia przewidywane zmiany na rynku pracy.

Potrzeby bezrobotnych w zakresie pożądaných usług lub instrumentów rynku pracy rozpoznawano podczas ich kontaktów z pracownikami Urzędu, ankiet (np. w 2011 r. z udziałem 900 respondentów) oraz wniosków pracodawców o realizację aktywnych form

⁶ Na koniec maja 2013 r. było to odpowiednio 6367 i 1465 osób.

⁷ Europejski Fundusz Społeczny.

wsparcia (często wskazujących konkretne osoby bezrobotne). Analizowano poszczególne grupy bezrobotnych, w tym w wieku 50+ w związku z udziałem w konkursach w ramach programów specjalnych oraz przy ubieganiu się o środki z rezerwy Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Efektywność zastosowania poszczególnych instrumentów rynku pracy analizowano m.in. przy realizacji projektów finansowanych ze środków EFS, z rezerwy ministra i w ramach programów specjalnych.

Specjaliści ds. rozwoju zawodowego co roku diagnozowali zawody i specjalności na lokalnym rynku pracy oraz potrzeby szkoleniowe – na podstawie strategii rozwoju miasta Łomży, monitoringu zawodów nadwyżkowych i deficytowych, ofert pracy (w tym ogłaszanych w internecie) i zapotrzebowania osób bezrobotnych (w tym zgłaszanego w ankietach), dotyczących miasta i powiatu wyników badań *Podlaskiego Obserwatorium Rynku Pracy i Prognoz Gospodarczych* oraz analizy efektywności i skuteczności szkoleń ubiegłorocznych.

Urząd nie prowadził kompleksowego, systematycznego badania trwałości efektów aktywizacji zawodowej. Jak wyjaśniła Zastępca Dyrektora Urzędu, wynika to z braku odpowiednich, standaryzowanych narzędzi, niedoboru pracowników, a ponadto braku wymogu prowadzenia takich badań (Urząd podejmował natomiast działania na rzecz utrwalenia efektów aktywizacji). [Dowód: akta kontroli str. 60-61]

1.4. W latach 2010 i 2012 działaniami wymienionymi w art. 50-61a ustawy objęto nie więcej niż 27-32,4% osób bezrobotnych w wieku 50+, zaś w latach 2011 i 2013 (do 31 maja) – najwyżej 14,7-14,8% takich osób⁸. Ponadto odpowiednio 19, 4, 17 i 5 bezrobotnym przyznano jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej, a w przypadku zatrudnienia 25, 6, 29 i 11 bezrobotnych zrefundowano pracodawcom koszty wyposażenia stanowisk pracy. Inne osoby objęto pozostałymi formami wsparcia, np.: poradnictwem indywidualnym, pracami społeczno-użytecznymi, szkoleniami lub zajęciami aktywizacyjnymi w klubie pracy. [Dowód: akta kontroli str. 55, 51, 62]

Wyłącznie do osób w wieku 50+ adresowano programy: „*Druga szansa*” (2013), finansowany z rezerwy ministra program „*50+*” (2012), programy specjalne „*Motywacja, aktywność, praca*” (2012) i „*Czas na zmiany*” (2013) oraz finansowany z EFS program „*Uwierz w swoje możliwości*” (2011-2013). W innym finansowanym z EFS programie „*Nowe perspektywy*” w latach 2010-2013 osoby w wieku 50+ stanowiły odpowiednio 10%, 12%, % osób wieku 50+ w ogólnej liczbie bezrobotnych oraz 35%.

[Dowód: akta kontroli str. 63]

Analiza 60 losowo wybranych historii bezrobotnych w wieku 50+ z lat 2010-2012 (po 20), którzy w każdym roku pozostawali zarejestrowani przez co najmniej 6 miesięcy wykazała, że formy aktywizacji zawodowej określone w art. 50 ustawy zaproponowano 8 bezrobotnym (4 – roboty publiczne, 2 – zatrudnienie i po 1 – prace interwencyjne i staż), które zostały zrealizowane. Pozostałym 52 bezrobotnym nie przedstawiono w tym okresie propozycji żadnej z form aktywizacji wymienionych w tym przepisie.

[Dowód: akta kontroli str. 66-67]

1.5. W latach 2010-2012 do realizacji przyjęto kolejno 811, 831 i 759 zgłoszeń wolnych miejsc pracy. Oferty były niezwłocznie wprowadzane do systemu komputerowego Syriusz, a także zamieszczane na stronie internetowej Urzędu, tablicy ogłoszeń oraz wyświetlane na telebimie w siedzibie Urzędu. Nie zrealizowano natomiast około 40% zgłoszonych ofert. Jak wyjaśniła pośrednik pracy K.Z. przyjmująca oferty pracy, wynikało to z realizowania ofert przez pracodawców we własnym zakresie, braku w ewidencji Urzędu osób spełniających wymagania pracodawców oraz niezakończonych realizacji ofert, które wpłynęły w końcu roku.

[Dowód: akta kontroli str. 69]

---

⁸ Udziały procentowe określono na podstawie łącznej liczby osób korzystających z poszczególnych form wsparcia, w której każdą osobę ujęto tyle razy, ile razy korzystała ona z różnych form.

Analiza 35⁹ ofert pracy niezrealizowanych na dzień 30 czerwca 2010-2012 r. wykazała, że:

- 1) odnotowano datę i sposób wpływu każdej oferty do Urzędu (osobiście, listownie, mailem, faksem lub telefonicznie),
- 2) pośrednicy wydali 18 skierowań, w tym 15 do 17 dni i 3 po 34-84 dniach od wpływu oferty. Pośrednik pracy w Centrum Aktywizacji Zatrudnienia – zajmująca się przyjmowaniem ofert – wyjaśniła, że późniejsze wydanie 3 skierowań wynikało z występującego pierwotnie braku zainteresowania ofertami, co uległo zmianie po zaakceptowaniu wysyłania skierowań przez jednego pracodawcę (wcześniej prosił on wyłącznie o kontakt telefoniczny) oraz złagodzeniu wymogów przez drugiego pracodawcę, co umożliwiło znalezienie kandydata;
- 3) do pracodawców skierowano łącznie 18 bezrobotnych (w kolejnych latach 12, 5 i 1). Pracodawcy zatrudnili ogółem 3 bezrobotnych, odmówili zatrudnienia 13, zaś w 2 przypadkach bezrobotni nie zgłosili się z powrotem do Urzędu w celu rozliczenia się z oferty. Urząd nie posiada informacji, w ilu przypadkach pracodawca samodzielnie zrealizował ofertę. [Dowód: akta kontroli str. 70-72]

Pośrednik pracy w Centrum Aktywizacji Zatrudnienia wyjaśniła, że oferty były publikowane najpóźniej w następnym dniu po przyjęciu do realizacji, zgodnie z wymogiem § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 września 2010 r. w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy¹⁰ oraz że każda z ofert została przekazana do realizacji wszystkim pośrednikom pracy (drogą elektroniczną).

[Dowód: akta kontroli str. 71-72]

1.6. Na dzień 31 grudnia 2010-2012 r. w Urzędzie zatrudniano odpowiednio 15, 16 i 15 pracowników bezpośrednio zajmujących się aktywizacją zawodową. Z tego pośredników pracy było kolejno 8, 9 i 8, doradców zawodowych 4, zaś specjalistów ds. rozwoju zawodowego – 3. Spełniono tym samym wymogi określone w § 85 pkt 1 i 2 oraz § 86 pkt 2 i 3 rozporządzenia w sprawie standardów usług rynku pracy. Na jednego pośrednika pracy przypadało odpowiednio 647, 785 i 726 bezrobotnych, na jednego doradcę zawodowego – 1456, 1569 i 1633 bezrobotnych, zaś na jednego specjalistę ds. rozwoju zawodowego – 1941, 2092 i 2177 bezrobotnych. [Dowód: akta kontroli str. 52, 35-42]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono nieprawidłowość polegającą na tym, że spośród 60 analizowanych osób bezrobotnych powyżej 50 roku życia, które pozostawały zarejestrowane przez 6 miesięcy, aż 52 osobom (87% badanej grupy) Dyrektor Urzędu nie przedstawił propozycji zatrudnienia (lub innej pracy zarobkowej), stażu, szkolenia, prac interwencyjnych ani robót publicznych (zaś od 20 do 600 dni po upływie 6 miesięcy propozycje takie przedstawiono pięciu z tych osób). Tym samym nie spełniono wymogu art. 50 ust. 1 ustawy. W rezultacie osoby te pozbawiono możliwości uzyskania przysługującego im wsparcia w uzyskaniu zatrudnienia.

[Dowód: akta kontroli, str. 66-67]

Dyrektor Urzędu i jego zastępca wyjaśnili, że dla osób w tym wieku jest niewiele propozycji wsparcia przy pomocy instrumentów rynku pracy, w tym wymienionych w art. 50 ust. 1 ustawy. W opinii pracodawców osobom tym brakuje bowiem różnych umiejętności, są one obciążone złymi nawykami lub mają wygórowane oczekiwania, a także mają przeciwwskazania zdrowotne do wykonywania wielu prac. Ponadto część z tych osób nie jest zainteresowana zatrudnieniem i rejestruje się z uwagi na ubezpieczenie zdrowotne.

[Dowód: akta kontroli str. 68, 45]

Uwagi dotyczące
badanej
działalności

Wydatki na aktywizację bezrobotnych w wieku 50+ stale rosły, były jednak mniejsze w stosunku do wydatków na rzecz ogółu bezrobotnych, bowiem w latach 2010-2012 i do 31.05.2013 r. bezrobotni w wieku 50+ stanowili odpowiednio 20,7; 21,8; 22,7 i 23% ogółu bezrobotnych, a wydatki na tę grupę stanowiły kolejno 13,6; 13,4; 20,1 i 18% ogółu wydatków. [Dowód: akta kontroli str. 3-22, 51]

Ocena cząstkowa

⁹ Wybranych 15 z 2010 oraz wszystkich 11 i 9 z 2011 i 2012 r. Badaniem objęto oferty aktywne. Zgłoszono w nich odpowiednio: 17, 13 i 44 wolne miejsca pracy.

¹⁰ Dz. U. Nr 177, poz. 1193 ze zm., zwane dalej rozporządzeniem w sprawie standardów usług rynku pracy.

Urząd właściwie realizował zadania odnoszące się do aktywizacji zawodowej i łagodzenia skutków bezrobocia osób w wieku 50+. Nie wywiązał się jednak w stosunku do większości bezrobotnych w tej grupie wiekowej z ustawowego obowiązku przedstawienia propozycji zatrudnienia, stażu, szkolenia, prac interwencyjnych lub robót publicznych w okresie sześciu miesięcy od dnia rejestracji.

2. Realizacja wybranych form aktywizacji zawodowej i skuteczność instrumentów rynku pracy stosowanych wobec osób w wieku 50+.

2.1. Staże

Opis stanu
faktycznego

W latach 2010-2012 stażami objęto kolejno 31, 26 i 114 osób w wieku 50+. Wg danych Urzędu efektywność tej formy aktywizacji wzrosła z 37% w 2010 r. do 63,6% w 2012 r.

[Dowód: akta kontroli str. 51]

W wyniku zbadania 20 losowo wybranych staży zakończonych w latach 2010-2012, w tym 18 finansowanych ze środków EFS oraz po 1 z Funduszu Pracy i z programu specjalnego Ministra Pracy i Polityki Społecznej *Motywacja, aktywność, praca* (11 badanych staży zorganizowali pracodawcy publiczni) ustalono, że:

- 1) Wniosek organizatora stażu był kwalifikowany przez Dyrektora Urzędu po – jak wyjaśniła kierownik Centrum Aktywizacji Zawodowej – dokonaniu oceny formalnej i przedstawieniu mu sprawy przez pracownika merytorycznego Centrum Aktywizacji Zawodowej.
- 2) Na staż kierowano na podstawie umowy zawartej z organizatorem stażu przez Starostę Łomżyńskiego, w imieniu którego działał Dyrektor lub Zastępca Dyrektora Urzędu. Zgodnie z § 3 ust. 2 *Kryteriów organizacji stażu dla osób bezrobotnych przez Powiatowy Urząd Pracy w Łomży*, organizację staży przyznano pracodawcom, którzy prowadzą działalność gospodarczą co najmniej 6 miesięcy.
- 3) Spośród 12 organizatorów, którzy w umowach finansowanych w latach 2011-2012 r. w ramach projektu „*Nowe perspektywy*” zobowiązali się do zatrudnienia bezrobotnych po zakończeniu stażu przez min. 3 miesiące, byłych stażystów nie zatrudniło 8 pracodawców (2 z nich przyjęło byłego stażystę na roboty publiczne), w tym 6 publicznych¹¹.
- 4) W przypadku wszystkich 19 bezrobotnych¹² odbycie stażu wynikało z indywidualnych planów działania.
- 5) Warunki odbywania stażu były zgodne z obowiązującymi przepisami. Bezrobotni sporządzili sprawozdania z odbytego stażu, zaś organizatorzy – programy i opinie. Zawarte w opiniach informacje o zadaniach realizowanych przez bezrobotnego i umiejętnościach praktycznych pozyskanych w trakcie stażu były zgodne z programem stażu i zakresem zadań w umowie. Staże trwały 3-6 miesięcy, zgodnie z postanowieniami art. 53 ust. 1 ustawy i § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w *sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych*¹³, zaś wysokość stypendium (741-953 zł miesięcznie) mieściła się w obowiązujących limitach.
- 6) Po stażu zatrudnienie znalazło 8 osób, w tym 6 u organizatora stażu. Pięć osób zawarło umowy o pracę na 13¹⁴, 7¹⁵, 6 (2 umowy) i 3 miesiące, zaś trzy osoby – umowy cywilnoprawne na 3-4 miesiące. Średni czas zatrudnienia wyniósł 5,6 miesiąca (umów na czas nieokreślony nie zawarto). Spośród osób, które znalazły zatrudnienie, 2 osoby następnie ponownie zarejestrowały się w Urzędzie. Ogółem ponownie zarejestrowało się 12 osób, w tym ze środków na aktywne formy zwalczania bezrobocia korzystało 8 osób. Urząd nie znalazł formy ani czasu zatrudnienia jednej byłej stażystki¹⁶.

¹¹ W przypadku jednego organizatora stażysta z własnej woli przerwał staż

¹² Jedna z badanych osób odbyła 2 staże (w 2010 i 2012 r.).

¹³ Dz. U. Nr 142, poz. 1160.

¹⁴ 2 następujące po sobie umowy na kolejno 3 i 10 miesięcy.

¹⁵ Na pół etatu.

¹⁶ Osoba ta przerwała staż po miesiącu.

- 7) Spośród skierowanych do największych 5 pracodawców¹⁷ 30 stażystów¹⁸, zatrudnienie znalazło 13 osób, w tym u pracodawcy bezpośrednio po zakończeniu stażu 12 osób, zaś 1 osoba u innego pracodawcy po nieco ponad 3 miesiącach. Osiem osób zawarło umowę o pracę na 6-14 miesięcy oraz 1 osoba na 5 miesięcy, zaś umowę o pracę lub umowę cywilnoprawną (na 1-3 miesiące) zawarło 5 osób (2 z 13 zatrudnionych ponownie zarejestrowały się w Urzędzie, po czym jedna ponownie znalazła zatrudnienie). Bezpośrednio po stażu zatrudnienia nie znalazło 17 osób, zaś na dzień 20.06.2013 zarejestrowanych w Urzędzie było 13 osób. Urząd nie znał formy ani czasu zatrudnienia 15 byłych stażystów, którzy nie zarejestrowali się ponownie.

[Dowód: akta kontroli str. 151-152]

2.2. Szkolenia

Opis stanu faktycznego

W okresie objętym kontrolą na szkolenia skierowano łącznie 52 bezrobotnych w wieku 50+. Efektywność zatrudnienia wg wycień Urzędu wyniosła od 37,5-41,9% (w 2010 i 2012 r.) do 80% (w 2011 r.).

[Dowód: akta kontroli str. 51]

W wyniku zbadania 6 losowo wybranych szkoleń zakończonych w latach 2010-2012 (w których uczestniczyło 11 osób w wieku 50+), w tym dwóch finansowanych z Funduszu Pracy, trzech ze środków unijnych oraz jednego w ramach programów specjalnych Ministra Pracy i Polityki Społecznej (trzy szkolenia z 2010 r., dwa z 2011 r. i jedno z 2012 r.) ustalono, że:

- 1) Potrzeba zorganizowania 4 szkoleń grupowych¹⁹ wynika z zainteresowania bezrobotnych i analiz Urzędu. Tematy szkoleń indywidualnych²⁰ zostały zaś wskazane przez osoby bezrobotne. Dwa z trzech badanych szkoleń zlecono na podstawie planów szkoleń, które były upowszechnione zgodnie z wymogiem art. 40 ust. 2a pkt 3 ustawy i pozytywnie zaopiniowane przez Powiatową Radę Zatrudnienia. Dwa szkolenia *ABC Przedsiębiorczości* (w 2010 i 2012) nie były ujęte w planie szkoleń, bowiem – jak wyjaśniła starszy specjalista ds. rozwoju zawodowego – sfinansowano je z dodatkowych środków, przyznanych po zaakceptowaniu planu.
- 2) Szkolenia przeprowadzono na podstawie umów zawartych pomiędzy Starostą Łomżyńskim, reprezentowanym przez Dyrektora/Zastępcę Dyrektora Urzędu a podmiotem realizującym szkolenie. Umowy te spełniały wymogi określone w § 75 ust. 2 rozporządzenia w sprawie standardów usług rynku pracy. Ustalono w nich m.in. szczegółowe obowiązki wykonawcy oraz zasady sprawowania nadzoru, gwarantujące prawidłowy przebieg szkolenia. Instytucje szkoleniowe wyłoniono z zachowaniem ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *Prawo zamówień publicznych*²¹ (każda z badanych umów została zawarta na kwotę poniżej wartości, dla której stosuje się przepisy tej ustawy).
- 3) Szkolenia zrealizowano na zasadach określonych w umowie, wg przyjętego programu i liczby godzin, a rozliczenie zadań sporządzono w terminie i formie wymaganej przez Urząd.
- 4) Deklaracje zatrudnienia – na kolejno 6 miesięcy i bez określenia okresu zatrudnienia – pracodawcy złożyli w przypadku 2 szkoleń indywidualnych, co – jak wyjaśniła starszy specjalista ds. rozwoju zawodowego – wzięto pod uwagę przy wyborze szkolenia do sfinansowania. Jeden z bezrobotnych został zatrudniony bezpośrednio po szkoleniu, zaś drugi – po ponad 7 miesiącach u innego pracodawcy (nie organizowano kolejnych szkoleń w oparciu o deklarację tego przedsiębiorcy). Zatrudnienie nastąpiło odpowiednio na 4 miesiące i na czas nieokreślony, jednak osoby te zarejestrowały się ponownie w Urzędzie odpowiednio 5 i 20 miesięcy po zakończeniu szkoleń. W przypadku szkoleń grupowych deklaracji zatrudnienia nie składano. Kolejny bezrobotny podjął działalność gospodarczą niesubsydiowaną (po ponad 6 miesiącach),

¹⁷ „Rubin” Jolanta Dąbrowska (9), Polska Grupa Farmaceutyczna Sp. z o.o. (8), Wilrobi Sp. z o.o. (5), a także Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe Zacharzewski i Caritas Diecezji Łomżyńskiej w Łomży (po 4 stażystów).

¹⁸ Nie uwzględniono 2 stażystów, którzy samowolnie przerwali staż.

¹⁹ *ABC Przedsiębiorczości* (2010 i 2012 r.), *Magazynier z obsługą wózków jezdniowych i komputera* (2010 r.) i *Przygotowanie do prowadzenia działalności gospodarczej* (2011 r.).

²⁰ *Operator ładowarki jednonaczyniowej kl. III* (2010 r.) i *Spawacz spoin pachwinowych stali metodą TIG – 141* (2011 r.).

²¹ Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.

zaś następujących 6 bezrobotnych – subsydiowaną przez Urząd (po 13-44 dniach). Osoby te ukończyły szkolenie *ABC Przedsiębiorczości* lub *Przygotowanie do prowadzenia działalności gospodarczej*, co było związane z przyznaniem im dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej. Ogółem zatrudnienie znalazło 9 z 11 badanych osób. Ostatnie 2 osoby, po szkoleniu *Magazynier z obsługą wózków jezdniowych i komputera*, pozostały zarejestrowane w Urzędzie, lecz nie korzystały już ze środków na aktywizację zawodową.

- 5) Urząd oceniał wyniki szkoleń i mierzył ich efektywność poprzez m.in. monitorowanie uzyskiwania zatrudnienia w ciągu 3 miesięcy po szkoleniu (w przypadku badanych szkoleń wyniosła ona 30-100%²²).
- 6) W okresie objętym kontrolą o udział w badanych szkoleniach mogli wnioskować wszyscy bezrobotni. Spośród 15 ubiegających się zakwalifikowano 11 osób w wieku 50+. Bezrobotnych zakwalifikowano zgodnie z przyjętymi uregulowaniami wewnętrznymi. Odbycie szkolenia wynikało z indywidualnego planu działania. Wszyscy badani bezrobotni ukończyli szkolenie i uzyskali wymagane zaświadczenia (skala nieobecności wyniosła 0-20%). [Dowód: akta kontroli str. 96-105]

2.3. Dofinansowanie podjęcia działalności gospodarczej

Opis stanu faktycznego

W latach 2010-2012 dofinansowano podjęcie działalności gospodarczej przez 19, 4 i 17 bezrobotnych w wieku 50+. Efektywność zatrudnienia wg wyliczeń Urzędu wyniosła 94,7-100%. [Dowód: akta kontroli str. 51]

W wyniku zbadania 10 (43,5% ogółu) losowo wybranych bezrobotnych, którzy w latach 2010-2011 otrzymali jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej, po 5 finansowanych z Funduszu Pracy i z EFS, ustalono, że:

- 1) Dofinansowanie przyznano w kwocie 18.000-18.500 zł, tj. w ramach limitu określonego w art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy, na podstawie umów zawartych z Dyrektorem Urzędu z upoważnienia Starosty Łomżyńskiego. W umowach uwzględniono deklaracje złożone przez bezrobotnych we wnioskach, m.in. w zakresie wielkości dofinansowania. Przyznanie środków 9 osobom wynikało z indywidualnych planów działania (dla jednej plan nie był wymagany).

Przedsiębiorcy prowadzili działalność przez co najmniej 12 miesięcy – zgodnie z wymogiem rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej²³. Wydatki dokonane w związku z podjęciem działalności pozostawały z nią w ścisłym związku. Przedsiębiorcy zrealizowali złożone we wnioskach deklaracje w zakresie wniesienia wkładu własnego w wysokości co najmniej odpowiednio 2.000 i 3.000 zł, zgodnie z kryteriami i zasadami obowiązującymi w Urzędzie w latach 2010-2011. Kryteria te były opublikowane w siedzibie Urzędu i na jego stronie internetowej. Nie stosowano preferencji dla osób w wieku 50+. [Dowód: akta kontroli str. 106-117]

- 2) Deklarowane i uzyskane wyniki finansowe, osiągnięte dzięki dofinansowaniu ze środków publicznych i wniesieniu wkładu własnego przez przedsiębiorców, były następujące:
  - w 2010 r. 8 przedsiębiorców miało uzyskać przychody 6-75 tys. zł, ogółem 238,3 tys. zł oraz zysk brutto 4,5-45,6 tys. zł. Przychody osiągnęło 7 przedsiębiorców w wysokości 1-31,8 tys. zł, ogółem 83,5 tys. zł (35% planowanych). Jeden przedsiębiorca uzyskał przychód 31,8 tys. zł, tj. o 6,8 tys. zł (21%) wyższy od deklarowanego, zaś pozostali o 5-67,9 tys. zł (31-955%) niższy od deklarowanego. Zysku brutto nie uzyskał żaden z przedsiębiorców,
  - w 2011 r. 10 przedsiębiorców miało osiągnąć przychody 32,4-120 tys. zł, ogółem 581,8 tys. zł oraz zysk brutto 15,2-72,9 tys. zł, ogółem 312,2 tys. zł. Przychody osiągnęli wszyscy przedsiębiorcy w wysokości 3,5-121,3 tys. zł, ogółem 344,7 tys. zł (59,3% planowanych). Dwóch przedsiębiorców uzyskało przychody

²² Dotyczy wszystkich uczestników, a nie tylko badanych osób w wieku 50+.

²³ Dz. U. Nr 62, poz. 512 ze zm., zwane dalej rozporządzeniem z dnia 17 kwietnia 2009 r., uchylone z dniem 31 lipca 2011 r., ostatnią badaną umowę zawarto 12.05.2011 r.

większe od deklarowanych o 61,3 i 30,2 tys. zł, zaś pozostali mniejsze o 14,3-101,7 tys. zł. Pięciu przedsiębiorców uzyskało zysk brutto 3,5-24,7 tys. zł, ogółem 56,6 tys. zł (18,1% deklarowanego),

– w 2012 r. 2 badanych przedsiębiorców miało uzyskać przychody odpowiednio 72 i 84 tys. zł oraz zysk brutto kolejno 42,9 i 43,2 tys. zł. Uzyskali oni przychody 18 i 10,3 tys. zł oraz zysk brutto 8,1 i 5,4 tys. zł. [Dowód: akta kontroli str. 120]

- 3) Przyznanie środków nie było uwarunkowane koniecznością uprzedniego odbycia szkolenia, jednak – jak wyjaśniła kierownik Centrum Aktywizacji Zawodowej – coraz częściej szkolenia takie są przeprowadzane. Wyjaśniła ona również, że nie występowały przypadki pozytywnego rozpatrzenia wniosku w przypadku braku środków na jego realizację, bowiem rozpatrywanie następowało dopiero po otrzymaniu środków – do ich wyczerpania. Wnioski rozpatrywane były wg kolejności wypływu, od czego niekiedy odstępowano w przypadku, gdy bezrobotny znajdował się w szczególnej sytuacji wymagającej udzielenia mu wsparcia niezwłocznie.

[Dowód: akta kontroli str. 118]

2.4. Refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy

Opis stanu
faktycznego

W latach 2010-2012 zrefundowano koszty doposażenia stanowisk pracy dla kolejno 25, 6 i 29 osób bezrobotnych w wieku 50+. Efektywność zatrudnienia wg wycień Urzędu wyniosła 100%.

[Dowód: akta kontroli str. 51]

W wyniku zbadania 15 losowo wybranych przedsiębiorców, którzy otrzymali środki na refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy w 2010 r. i zatrudnili bezrobotnych w wieku powyżej 50. roku życia, finansowanych z Funduszu Pracy (z innych źródeł tej formy pomocy nie finansowano) ustalono, że:

- 1) Zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 2009 r., umowy o refundację zawierano na 24 miesiące. Trzynastu pracodawców wywiązało się z obowiązku co najmniej 24-miesięcznego zatrudnienia bezrobotnego. Od jednego, w związku z niezatrudnieniem osoby skierowanej przez 92 dni, wyegzekwowano zwrot nienależnie pobranych środków w kwocie 3.008 zł, zgodnie z art. 46 ust. 2 ustawy, zaś egzekucja środków od drugiego przedsiębiorcy, który zatrudnił osobę skierowaną tylko przez 3 miesiące, jest w trakcie prowadzenia.
- 2) Wysokość refundacji wynosiła 18.500 zł na osobę skierowaną (jednorazowo kierowano 1-2 osoby), tj. była zgodna z kryteriami i zasadami oraz mieściła się w limicie określonym w art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy. Refundowane wyposażenie stanowisk, na których zatrudniano bezrobotnych, pozostawało w ścisłym związku ze stanowiskiem pracy. W trzech umowach o pracę wynagrodzenie ustalono na 1.317 zł²⁴ (2 umowy) i 1.550 zł, pomimo iż we wniosku przedsiębiorcy proponowali 1.400-1.800 zł (o 5,9-13,9% więcej). Kierownik Centrum Aktywizacji Zawodowej wyjaśniła, że ponieważ były to tylko propozycje, Urząd nie ma podstaw egzekwowania przyznania takiego wynagrodzenia oraz że jedynym dolnym limitem jest kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę. Pozostałych 11 badanych przedsiębiorców zrealizowało deklarowaną wysokość wynagrodzenia. Czternastu przedsiębiorców wniosło deklarowaną we wniosku i umowie wysokość wkładu własnego, w wysokości co najmniej 3.000 zł, zgodnie z przyjętymi w Urzędzie kryteriami i zasadami. Kryteria te były opublikowane w siedzibie Urzędu i na jego stronie internetowej. Nie stosowano w nich preferencji dla osób w wieku 50+. [Dowód: akta kontroli str. 126-134]
- 3) Umowy zawarto na podstawie wniosków przedsiębiorców oraz uzyskano zabezpieczenie zwrotu przekazanych środków, zgodnie z § 3 ust. 1 i § 10 rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 2009 r. Spośród 26 skierowanych bezrobotnych, po zakończeniu zatrudnienia 12 osób ponownie zarejestrowało się w Urzędzie, zaś 7 osobom przedłużono zatrudnienie na okres 2-32 miesięcy (średnio 17 miesięcy). Urząd nie ma informacji o pozostałych osobach²⁵. Jak wyjaśniła zastępca kierownika

²⁴ W kwocie określonej w Obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2010 r. (M.P. Nr 408, poz. 709).

²⁵ Jeden skierowany bezrobotny zmarł.

Działu Organizacji i Kontroli, przepisy prawa ani uregulowania wewnętrzne Urzędu nie przewidują takiego monitorowania. [Dowód: akta kontroli str. 126-136]

Opis stanu
faktycznego

2.5. Prace interwencyjne i roboty publiczne

W latach 2010-2012 w ramach prac interwencyjnych zatrudniono kolejno 60, 29 i 52 bezrobotnych w wieku 50+, zaś efektywność tej formy aktywizacji wg danych Urzędu wzrosła z 67,9% w 2010 r. do 94,4% w 2012 r. Robotami publicznymi w tych latach objęto kolejno 140, 62 i 76 osób w wieku 50+, a efektywność tej formy wg wyliczeń Urzędu wynosiła odpowiednio 58,1; 45,5 i 73,6%. [Dowód: akta kontroli str. 51]

W wyniku zbadania po 1 umowie z 15 organizatorami prac interwencyjnych (5) i robót publicznych (10) z lat 2010-2012²⁶, którzy zatrudnili najwięcej bezrobotnych powyżej 50. roku życia (wszystkie umowy finansowano z Funduszu Pracy), ustalono, że:

- 1) Zgodę na realizację wniosku wydał Dyrektor Urzędu, po przedstawieniu mu sprawy przez pracownika merytorycznego. Nie stosowano preferencji dla osób w wieku 50+, oprócz realizacji programu *Czterdzieści lat minęło*²⁷, adresowanego do osób w wieku 45/50+ (3 z 15 badanych umów).
- 2) Z trzech organizatorów, którzy we wniosku złożyli deklaracje o przewidywanym zatrudnieniu po zakończeniu prac interwencyjnych, jeden zatrudnił bezrobotnego na 3 miesiące (deklarował na rok, następnie osoba ta zarejestrowała się ponownie w Urzędzie). Urząd nie dysponuje informacją, czy pozostali dwaj wywiązali się z deklaracji. Kierownik Centrum Aktywizacji Zawodowej wyjaśniła, że nie egzekwowano braku wywiązania się z deklaracji, gdyż nie miała ona charakteru zobowiązania organizatora. Urząd nie ma podstaw prawnych aby wymagać takich zobowiązań w umowach. Ewentualne wymaganie takiej deklaracji spowodowałoby rezygnację wielu pracodawców, co zmniejszyłoby dostępność robót publicznych lub prac interwencyjnych dla bezrobotnych. [Dowód: akta kontroli str. 137-138]
- 3) Wsparcie organizowano zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie *organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne*²⁸, w tym nie organizowano prac/robót u pracodawców wymienionych w § 3.
- 4) W celu zapewnienia ujętego w § 5 *Kryteriów organizacji robót publicznych*²⁹ zakazu organizowania tej formy wsparcia u pracodawców, w stosunku do których toczy się postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne, bądź którzy posiadają zaległości publicznoprawne, Urząd pobierał od nich oświadczenia w tej sprawie (zastrzegając w umowie, że podanie nieprawdziwych danych skutkuje zwrotem refundacji)³⁰.
- 5) Kierując bezrobotnego do prac interwencyjnych lub robót publicznych brano pod uwagę wiek i rodzaje uprzednio wykonywanej pracy.
- 6) Kwoty przyznanej refundacji wynosiły 560-1518 zł i nie przekraczały ustawowych limitów.
- 7) U tego samego pracodawcy jedna bezrobotna wykonywała dwukrotnie prace interwencyjne (na stanowisku kolejno robotnik gospodarczy i robotnik ogrodnicy) oraz trzykrotnie roboty publiczne – na stanowisku ogrodnik³¹, zaś dwoje bezrobotnych oprócz prac interwencyjnych wykonywało roboty publiczne, na stanowisku takim samym (robotnik gospodarczy³²) lub podobnym (dozorca – robotnik gospodarczy i dozorca³³). W okresie objętym kontrolą prace interwencyjne lub roboty publiczne jedna

²⁶ Kolejno 4, 4 i 10 umów w roku.

²⁷ Finansowanego ze środków Funduszu Pracy z rezerwy Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

²⁸ Dz. U. Nr 5 poz. 25.

²⁹ Kryteriów organizacji prac interwencyjnych na lata 2010-2012 nie opracowano.

³⁰ Urząd nie opracował kryteriów organizacji prac interwencyjnych na lata 2010-2012 (takie kryteria opracowano na rok 2013).

³¹ Prace interwencyjne: 1.03-30.09.2010 r. i 1.04-29.08.2011 r., roboty publiczne: 7.03-6.09 i 1.10-31.12.2012 r. oraz 1.03-31.08.2013 r. - w Miejskim Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Zakład Budżetowy w Łomży.

³² Prace interwencyjne 16.04-15.06.2012 r., roboty publiczne 5.07-30.11.2010 – Urząd Gminy Śniadowo.

³³ Prace interwencyjne 1.06-30.11.2010, roboty publiczne 8.02-7.05.2010 - Muzeum Przyrody w Drozdowie.

z badanych osób bezrobotnych wykonywała odpowiednio 7, 6, 4 i 3 razy, sześć osób – 5 razy, zaś trzy osoby – 2 razy.

- 8) Po zakończeniu prac interwencyjnych lub robót publicznych 8 bezrobotnych ponownie podjęło tę formę zatrudnienia lub prace społecznie użyteczne. Zatrudnienia niesubsydiowanego przez Urząd nie znalazło 11 z 15 badanych bezrobotnych, którzy zarejestrowali się ponownie (Urząd nie posiada danych o 3 osobach, które nie zarejestrowały się ponownie). [Dowód: akta kontroli str. 137-146]

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono nieprawidłowość polegającą na tym, iż pomimo określenia w § 5 ust. 3 umowy z dnia 16.03.2012 r. z organizatorem stażu sankcji, że w przypadku niewypełnienia zobowiązania zatrudnienia byłego stażysty na minimum 3 miesiące, kolejny złożony wniosek zostanie rozpatrzony negatywnie, po złożeniu kolejnego wniosku (1.10.2012 r.), zorganizowano staż w Caritas Diecezji Łomżyńskiej (w dniach 2.11.2012-28.02.2013). Stażyście przyznano i wypłacono stypendium w łącznej wysokości 3.780,60 zł (brutto). W rezultacie z powodu braku środków nie zrealizowano innego wniosku, np. jednego ze złożonych 16 i 9.10.2012 r., w których deklarowano możliwość zatrudnienia – kolejno na 6 miesięcy i bez określenia terminu (we wniosku Caritas z 1.10.2012 r. stwierdzono jedynie, że zatrudnienie nastąpi „w miarę potrzeb”). Dyrektor Urzędu wyjaśnił, że pracodawca ten, w odróżnieniu od wielu innych, od lat pomaga aktywizować najtrudniejszych bezrobotnych, w tym w wieku 50+, a także osoby bezdomne oraz po zakładach karnych i ośrodkach odwykowych, co pomaga w ich resocjalizacji. [Dowód: akta kontroli str. 82-83, 156-170]

Uwagi dotyczące
badanej
działalności

1. Mimo osiągnięcia przez Urząd stosunkowo wysokich wskaźników efektywności poszczególnych instrumentów rynku pracy, uzyskiwane zatrudnienie przez aktywizowanych bezrobotnych miało głównie charakter pomocy doraźnej (średnio na okres siedmiu miesięcy), co nie sprzyjało trwałemu wyjściu z bezrobocia. Po stażach, szkoleniach, pracach interwencyjnych, robotach publicznych i refundacji wyposażenia stanowiska pracy zatrudnienie niesubsydiowane znalazło 18 z 60 badanych osób bezrobotnych³⁴ na okres średnio 7 miesięcy³⁵. Ponadto 40 z 77 osób – z uwzględnieniem tych, którym dofinansowano podjęcie działalności gospodarczej³⁶ – ponownie zarejestrowało się (lub nadal było zarejestrowanych) w Urzędzie. Tymczasem – co przedstawiono w podpunkcie *Ustalone nieprawidłowości* na str. 7 – analiza 60 losowo wybranych akt bezrobotnych w wieku 50+ wykazała, że 52 osobom (87% badanej grupy) Urząd nie przedstawił jakiegokolwiek propozycji zatrudnienia, stażu, szkolenia, prac interwencyjnych czy robót publicznych.

2. Decyzja o zakwalifikowaniu na roboty publiczne, prace interwencyjne, staż i szkolenie nie była podejmowana komisyjnie, przez pracowników merytorycznych posiadających kompleksową wiedzę o zapotrzebowaniu osób bezrobotnych na te formy wsparcia. Dyrektor Urzędu wyjaśnił, że „wynika to z dużej ilości spraw. W przypadku staży osoby, które mają skorzystać z danej formy wsparcia są często wymieniane we wnioskach organizatorów. W zakresie wsparcia z EFS dyrekcja praktycznie polega na propozycjach przedstawianych przez pracowników merytorycznych, gdyż wymagane jest tam „dobieranie” bezrobotnych do szczegółowych warunków. Być może wskazane jest komisyjne podejmowanie decyzji”.

[Dowód: akta kontroli, str. 79-81, 96-97, 106-107, 125-126, 155, 66-67, 171]

Ocena cząstkowa

Urząd podejmował właściwe działania w zakresie realizacji form aktywizacji zawodowej osób w wieku 50+. Jednak bezrobotni byli zatrudniani prawie wyłącznie na czas określony, średnio na siedem miesięcy, co nie sprzyjało trwałemu wyjściu z bezrobocia.

³⁴ Nie uwzględniono uczestników szkoleń przeprowadzonych w celu dofinansowania podjęcia działalności gospodarczej i osób, o których Urząd nie posiadał informacji.

³⁵ Nie uwzględniono ewentualnych kolejnych okresów zatrudnienia na podstawie kolejnych umów, o których Urząd nie posiadał wiedzy.

³⁶ Nie uwzględniono osób, które podjęły subsydiowaną działalność gospodarczą krócej niż rok przed zakończeniem kontroli NIK, których umowa o pracę kończyła się po zakończeniu kontroli NIK oraz osoby zmarłej.

IV. Wnioski

Wnioski
pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³⁷, wnosi o podjęcie działań w celu przedstawiania większej liczbie bezrobotnych w wieku 50+ propozycji zatrudnienia, stażu, szkolenia, prac interwencyjnych lub robót publicznych w okresie do sześciu miesięcy od daty ich rejestracji, do czego obowiązuje art. 50 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania
uwag
i wykonania
wniosków

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³⁸ kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 14 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Białymstoku.

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 15 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Białystok, dnia 5 lipca 2013 r.

Kontroler
Marek Skorupski
główny specjalista kontroli państwowej

DYREKTOR DELEGATURY
Najwyższej Izby Kontroli
z up. WICEDYREKTOR
Marian Minkiewicz

.....
podpis

.....
podpis

³⁷ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

³⁸ Dz. U. z 2012 r., poz. 82.